

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2018r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Żmijewska

Protokolant: Justyna Romańczuk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu : 12 września 2017r, 21 listopada 2017r , 04 stycznia 2018r, 13 lutego 2018r

sprawy: **P. S.**, syna J. i L. domu S., urodzonego (...), nie karanego,

oskarżonego o to, że :

I. w dniu 08 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portfela z zawartością karty bankomatowej Banku (...) S.A., dowodu osobistego, książeczki wojskowej czym działał na szkodę A. W. (1) tj o czyn z art. 278§1 i 5 k.k. w zb z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zw z art. 11§2k.k.

II. w dniu 08 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) w G. za pomocą skradzionej karty bankomatowej z indywidualnym kodem (...) dokonał kradzieży z włamaniem do bankomatu, skąd dokonał wypłaty pieniędzy w kwocie 1000zł czym działał na szkodę A. W. (1) tj o czyn z art. 279§1k.k.

III. w dniu 08 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) M. w G. za pomocą skradzionej karty bankomatowej z indywidualnym kodem (...) dokonał kradzieży z włamaniem do bankomatu, skąd dokonał wypłaty pieniędzy w kwocie 700zł czym działał na szkodę A. W. (1) tj o czyn z art. 279§1k.k

IV. w dniu 08 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) w G. za pomocą skradzionej karty bankomatowej z indywidualnym kodem (...) dokonał kradzieży z włamaniem do bankomatu, skąd dokonał wypłaty pieniędzy w kwocie 20zł czym działał na szkodę A. W. (1) tj o czyn z art. 279§1k.k.

V. w nocy z 11/12 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) w G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia różnego rodzaju odzieży w postaci spodni, koszulek, bluz o łącznej wartości 510zł działając tym na szkodę A. W. (1) tj o czyn z art. 278§1k.k.

I. uznaje oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, kwalifikowanego z art. 278§1 i 5k.k. w zb z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zw z art. 11§2k.k.i za ten czyn na podstawie art. 278§1 i § 5 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeka grzywnę w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;

II. uznaje oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt II - IV części wstępnej wyroku, kwalifikowanych każdy z art. 279§1k.k. ustalając, że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw tj w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. i za te czyny na podstawie art. 279§1k.k. w zw z art. 91§1k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeka grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;

III. uznaje oskarżonego P. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt V części wstępnej wyroku, kwalifikowanego z art. 278§1k.k. i za ten czyn na podstawie art. 278§1 k.k. wymierza mu karę 5 (pięciu)

miesiący pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 k.k. orzeka grzywnę w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;

IV. na podstawie art. 85§1 i §2 k.k. w zw z art. 86§1 i § 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone oskarżonej w pkt I , II i III części dyspozytywnej wyroku i wymierza karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w kwocie 100 (stu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka

V. na podstawie art. 69§1 i § 2 k.k. w zw z art. 70§2k.k. wykonanie orzeczonej w pkt IV części dyspozytywnej wyroku warunkowo zawiesza na okres 4 (czterech) lat próby, a na podstawie art. 73§2k.k. oddaje oskarżonego w tym czasie pod dozór kuratora

VI. na podstawie art. 72 §1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego do składania kuratorowi na piśmie co 6 (sześć) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku informacji o przebiegu okresu próby

VII. na podstawie art. 63§1k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania od dnia 12.04.2017r godz. 08.00 do dnia 13.04.2017r godz. 13.0 ustalając, iż okres ten stanowi dwa dni zatrzymania, a każdy dzień zatrzymania odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny

VIII. na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierza mu 380 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) opłaty.

Sygn akt II K 424/17

UZASADNIENIE

Wieczór 07 kwietnia 2017r pokrzywdzony A. W. (2) spędził w swoim domu w G. na ul. (...) w towarzystwie znajomych w tym oskarżonego P. S..

Wspólnie pili alkohol. Rano gdy pokrzywdzony jeszcze spał oskarżony zabrał należący do pokrzywdzonego portfel ze znajdującą się w środku : kartą bankomatową Banku (...) S.A., dowodem osobistym i książeczką wojskową. P. S. znał (...) potrzebny do posługiwania się kartą gdyż wcześniej, korzystając z uprzejmości pokrzywdzonego, mieszkał u niego przez okres około 4 miesięcy i używał jego telefonu komórkowego w którym (...) był wpisany.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 42-43, 123 (w części)

zeznania A. W. (1) k. 5

zeznania B. S. (1) k. 63-64

Po opuszczeniu mieszkania oskarżony, korzystając z zabranej karty bankomatowej w godzinach od 05.00 do 9.00 :

- wypłacił z bankomatu przy ul (...) pieniądze w kwocie 20zł

- wypłacił z bankomatu przy ul (...) pieniądze w kwocie 1000zł

- wypłacił z bankomatu przy ul. (...) mają pieniądze w kwocie 700zł

Część wypłaconych pieniędzy wydał w sklepie spożywczym na alkohol. Potem pociągiem dostał się do S. gdzie wydał resztę pieniędzy. Portfel z dokumentami wyrzucił.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 42-23, 123 (w części)

zeznania A. W. (1) k. 5

historia operacji k. 8

W dniu 11 kwietnia 2017 około godz. 16.00 pokrzywdzony rozwiesił na podwórku przy domu wyprane ubrania m.in. spodnie dżinsowe marki C., spodnie dresowe koloru czarnego marki P., koszulkę koloru szarego, koszulkę fioletową, bluzę firmy (...) koloru szarego z (...), bluzę szarą marki H.. Rzeczy te pozostawił na noc do wysuszenia rozwieszona na sznurku.

W nocy z 11/12 kwietnia 2017 roku oskarżony wraz z innym swoim znajomym pojechał do N. skąd przywiózł do G. M. R. i A. K.. Wraz ze znajomymi udał się w okolice miejsca zamieszkania pokrzywdzonego A. W. (1) tj przy ul. (...). Z podwórka zabrał należącą do pokrzywdzonego różnego rodzaju odzież w postaci spodni, koszulek, bluz o łącznej wartości 510zł.

Skradzione ubrania dał znajomym M. R. i A. K.. M. w część z tych rzeczy przebrał się. Potem wspólnie zrobili zakupy w sklepie (...).

dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 42-43, 123

zeznania pokrzywdzonego k. 31

zeznania M. R. k. 24-25, 98v-99

zeznania A. K. k. 30, 123v

Oskarżony został zatrzymany przez Policję w dniu 12 kwietnia 2017r przy sklepie (...), gdzie przebywał w towarzystwie (...). Podczas zatrzymania ujawniono przy oskarżonym : koszulkę koloru fioletowego, bluzę szarą marki H., bluzę granatowo-zieloną marki C.. Policja zatrzymała również M. R. i A. K.. Przy M. funkcjonariusze ujawnili : spodnie dresowe koloru czarnego marki P., spodnie dżinsowe koloru niebieskiego marki C. (...), bluzę dresową koloru białozielonego z wizerunkiem (...) (...).

Podczas okazania A. W. (1) rozpoznał jako własne i odebrał : koszulkę koloru fioletowego, bluzę marki H., bluzę marki C., bluzę biało-szarą z (...), spodnie dresowe czarne marki P..

W trakcie prowadzonego postępowania oskarżony oddał pokrzywdzonemu kwotę 700zł. Przeprosił za to co zrobił

Dowód : protokół zatrzymania k. 19-20

protokół przeszukania oskarżonego k. 20-22

protokół zatrzymania rzeczy od M. R. k. 26-28

protokół okazania rzeczy k. 32-33, 34-35

zeznania A. W. (1) k. 130v

Oskarżony **P. S.**, urodził się (...) Posiada wykształcenie (...). Jest kawalerem. Wcześniej prowadził włóczęgowski tryb życia. Majątku nie posiada. Nie był uprzednio karany sędownie. W dniu (...) urodziło mu się dwóch synów. Oskarżony wynajął z partnerką mieszkanie, pracuje. Pomagają im rodzice.

Dowód : oświadczenie oskarżonego k. 42-42v, 130v

dane osobo poznawcze k. 44

karta karna k. 53, 103

Słuchany na etapie postępowania przygotowawczego (k. 42-43) oskarżony przyznał się do wszystkich stawianych mu zarzutów. Przyznał, że tego wieczoru pił alkohol wspólnie pokrzywdzonym oraz L. W., O. S. i B. S. (2). Gdy skończył się im alkohol zaproponował, że pójdzie do sklepu. Wtedy pokrzywdzony dał mu kartę i podał numer (...).

Poszedł do sklepu (...) gdzie z bankomatu wypłacił najpierw 20zł, a potem 1000zł. Potem w sklepie (...) kupił litr wódki, sok i 5 piw. Nie wie co było dalej. Chyba na ul. (...) wybierał jeszcze jakieś pieniądze z bankomatu. Potem pojechał do S. i wszystkie pieniądze wydał na zakupy. Portfel z dowodem osobistym, kartą i książeczką wojskową wyrzucił ale nie pamięta gdzie.

Obecny na rozprawie wskazał (k. 123), iż przyznaje się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż zapłacił już pokrzywdzonemu 700zł, ma mu jeszcze zapłacić 1000zł.

Dowód : wyjaśnienia oskarżonego k. 42-43, 123

Analiza wyjaśnień złożonych przez oskarżonego wskazuje, iż przyznaje się on do tego, że mając kartę bankomatową należącą do pokrzywdzonego wypłacił z bankomatów bez wiedzy i zgody pokrzywdzonego ustalone kwoty pieniędzy. Przyznaje też, że zabrał należące do pokrzywdzonego ubrania. Wskazuje jednak, iż kartę dał mu pokrzywdzony podając do tego numer (...).

Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie w jakim przyznaje on, iż dysponując kartą bankomatową A. W. (1) wypłacił z bankomatów łącznie 1720zł oraz, że zabrał z podwórka należące do pokrzywdzonego ubrania sąd uznał za polegające na prawdzie. W tym zakresie znajdują one potwierdzenie w pozostałym zebranych w sprawie materiale dowodowym tj : zeznaniach pokrzywdzonego i informacjach z banku (co do wypłat z bankomatów) oraz w zeznaniach świadków M. R. i A. K. (co do kradzieży ubrań), które to zeznania sąd uznał za wiarygodne jako pełne, zgodne i wewnętrznie niesprzeczne.

Za nie posiadające przymiotu wiarygodności sąd uznał wyjaśnienie oskarżonego jakoby kartę wraz z numerem (...) otrzymał bezpośrednio od pokrzywdzonego. W tym zakresie wyjaśnienia te są sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonego, które natomiast znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka B. S. (1) i L. W.. B. S. (1) wskazał, iż nie widział by pokrzywdzony przekazywał oskarżonemu kartę wraz z pinem, a rano nie było ani oskarżonego ani portfela należącego do pokrzywdzonego. L. W. potwierdziła natomiast, iż mieszkający z pokrzywdzonym P. S. miał możliwość poznania numeru do karty bankomatowej. Zeznania wskazanych powyżej świadków sąd uznał za wiarygodne, w sprawie nie ujawniły się okoliczności wskazujące na to, że mają oni interes w zeznawaniu na niekorzyść oskarżonego.

Za fałszywością twierdzenia oskarżonego przemawia też to, że ostatecznie zabrał cały portfel wraz z dokumentami, które potem wyrzucił. Gdyby było tak jak wyjaśnił otrzymał by jedynie kartę płatniczą.

Tym samym za wiarygodne sąd uznał zeznania złożone przez pokrzywdzonego.

Za posiadające przymiot wiarygodności, choć nie stanowiące podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych w zakresie czynów objętych tym postępowaniem sąd uznał zeznania świadka A. W. (3).

Za wiarygodne zarówno w zakresie ich autentyczności jak i zawartej w nich treści sąd uznał zebrane w sprawie dowody z dokumentów.

P. S. został oskarżony o popełnienie pięciu czynów kwalifikowanych odpowiednio z :

- z art. 278§1 i 5 k.k. w zb z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zw z art. 11§2k.k.
- trzech czynów w zrt 279§1k.k.
- z art. 278§1k.k.

W zakresie pierwszego z zarzucanych mu czynów oskarżony zabierając należący do pokrzywdzonego portfel zabrał przechowywaną w nim kartę bankomatową - o jakiej mówi art. 278 § 5 k.k. oraz dowód osobisty i książeczkę wojskową co stanowi przestępstwo z art. 275 k.k. i 276 k.k.

W opinii Sądu jeżeli sprawca dokona kradzieży, przy czym przedmiotem zaboru jest cudza rzecz ruchoma oraz dokument tożsamości lub stwierdzający prawo majątkowe określonej osoby (np. kradzież torebki zawierającej takie przedmioty), przestępstwo to podlega kumulatywnej kwalifikacji prawnej na podstawie art. 278 § 1 w zb. z art. 275 § 1 i art. 11 § 2

Takie stanowisko możemy odnaleźć w orzecznictwie Sądu Najwyższego gdzie czytamy, iż w przypadku kradzieży rzeczy ruchomej oraz równoczesnej kradzieży dokumentu, należy przyjąć kumulatywną kwalifikację (zob. OSNKW 1978, z. 6, poz. 58; OSNKW 1986, z. 78, poz. 51),

Sąd nie podziela stanowiska Sądu Apelacyjnego w Krakowie, iż późniejsze wyrzucenie dokumentu świadczy o braku zamiaru przywłaszczenia. Istotnym jest bowiem, iż pojęcie „kradnie” na gruncie art. 275 k.k. należy rozumieć w ten sam sposób jak mówi o tym art. 278 k.k. i art. 279 k.k.

W sprawie powyższej oskarżony chciał i zabrał cały portfel, co rodziło uzasadnione przypuszczenie, iż właściciel posiada w nim także dokumenty i inne ważne dla niego przedmioty. Fakt, iż potem oskarżony wyrzucił zarówno portfel jak i znajdujące się w środku dokumenty i kartę wskazuje jedynie, iż po obejrzeniu tego co jest w środku uznał, iż dokumenty i karta na nic mu się więcej nie przydadzą. Nie zmienia to jednak faktu, iż dokonał ich zaboru a wychodząc z domu i korzystając z karty objął je we władanie.

Wobec powyższego Sąd przyjął, iż oskarżony, który w dniu 08 kwietnia 2017 roku przy ul. (...) w G. zabrał portfel z zawartością karty bankomatowej Banku (...) S.A., dowodu osobistego, książeczki wojskowej działając na szkodę A. W. (1), swym zachowaniem wypełnił znamiona nie tylko czynu z art. 278§1 i § 5 k.k. ale również z art. 275§1k.k. w zb z art. 276 k.k. w zw z art. 11§2k.k.

Oskarżony stanął również pod zarzutem popełnienia trzech czynów kwalifikowanych każdy z art. 279§1k.k.

Przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. stanowi kwalifikowaną postać kradzieży, w której znamieniem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy, usuwającego przeszkodę służącą zabezpieczeniu rzeczy. Przyjmuje się, że "włamanie" oznacza zachowanie polegające na usunięciu przeszkody, stanowiącej zabezpieczenie danego przedmiotu, przy czym wskazuje się, iż nie musi ono polegać na stosowaniu siły fizycznej. Istota włamania sprowadza się więc nie tyle do fizycznego uszkodzenia lub zniszczenia przeszkody chroniącej dostępu do rzeczy, lecz polega na zachowaniu, którego podstawową cechą jest nieposzanowanie wyrażonej przez dysponenta rzeczy woli zabezpieczenia jej przed innymi osobami.

Jak podał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 9 lipca 2014 r., II AKa 180/14, LEX nr 1506771 – które to stanowisko sąd podziela - "Kod jako swoisty i niepowtarzalny klucz elektroniczny zabezpieczający dostęp do konta bankowego danej osoby za pośrednictwem bankomatu, wraz z kartą bankomatową stanowią przeszkodę do zawładnięcia mieniem innej osoby. Pokonanie takiej przeszkody przez posłużenie się przez sprawcę skradzioną kartą bankomatową wraz z kodem (kluczem elektronicznym) w celu pobrania wbrew woli właściciela karty pieniędzy z bankomatu wyczerpuje znamiona kradzieży z włamaniem w rozumieniu art. 279 § 1 k.k

Wobec powyższego sąd przyjął iż w każdym z trzech przypadków zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona czynu z art. 279§1k.k. mając jednak na uwadze, iż zostały popełnione w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem tej samej sposobności sąd przyjął, iż zostały popełnione w warunkach art. 91§1k.k.

Zabierając pozostawione na podwórku przez pokrzywdzonego ubrania oskarżony wypełnił natomiast swym zachowaniem znamiona czynu z art. 278§1k.k. Zachowanie się sprawcy przestępstwa określonego w art. 278 § 1 jest ściśle przez ten przepis określone i polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia.

Przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nim władającej (jak właściciel, posiadacz lub osoba posiadająca do rzeczy inne prawa rzeczowe lub obligacyjne) i objęcie go we własne władanie przez sprawcę. Wyjęcie rzeczy ruchomej spod władztwa nastąpić musi wbrew woli osoby nim dysponującej.

Kradzież jest więc przestępstwem materialnym. Zgodnie z dominującą w polskiej doktrynie i orzecznictwie teorią zawładnięcia, skutek następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę, tj. w chwili gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie (zob. OSNPG 1985, z. 8, poz. 110). Dla zrealizowania znamienia skutku przestępstwa kradzieży muszą więc zostać przesądzone łącznie dwa elementy: po pierwsze - fakt pozbawienia przez sprawcę osoby uprawnionej władztwa nad rzeczą, po wtóre - objęcie tej rzeczy przez sprawcę we władanie.

Odnosząc powyższe uwagi do rozpoznawanej sprawy wskazać należy, iż oskarżony zabierając ubrania o wartości 510zł dokonał czynu kwalifikowanego a art. 278§1k.k. Pozbawił on bowiem właściciela władztwa nad tą rzeczą, a fakt, iż następnie oddał ubrania koledze wskazuje, iż jego działanie było ukierunkowane na przywłaszczenie rzeczy, postępowanie z nią jak z własną

W każdym ze wskazanych powyżej przypadków działanie oskarżonego było działaniem bezprawnym, w sprawie nie zaistniały bowiem okoliczności wyłączające bezprawność popełnionych przez oskarżonego czynów.

Mając na uwadze okoliczności o których mowa w art. 115 § 2 k.k. a w szczególności : rodzaj i charakter naruszonego dobra którym w tym przypadku jest własność, rozmiary wyrządzonej działaniem oskarżonego szkody, sposób i okoliczności popełnienia przez niego zarzucanych mu czynów, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy, który w taki sposób chciał zdobyć środki na swe bieżące potrzeby czy rzeczy potrzebne znajomym Sąd przyjął, iż czyny popełnione przez oskarżonego charakteryzowała wyższa niż znikoma społeczna ich szkodliwość.

W sprawie nie zaistniały przewidziane prawem okoliczności wyłączające winę oskarżonego. Wobec powyższego należało uznać, iż w sposób świadomy postąpił on wbrew normie prawnej zawartej w art. 278 § 1 i § 5 k.k. , 275kk i 276 k.k. oraz 279§k.k.

Wymierzając oskarżonym karę Sąd działał według swojego uznania ale w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc jednocześnie by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonych czynu a także biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do skazanego i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. W tym przypadku za uzasadnione Sąd przyjął wymierzenie oskarżonemu :

- z czyn opisany w pkt I - przy zastosowaniu art. 11§3k.k. - kary 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w kwocie 40 stawek dziennych po 20zł każda stawka.

- za czyn opisany w pkt V - kary 5 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywnę w wymiarze 40 (czterdziestu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;

Oskarżony nie był uprzednio karany sędownie. Fakt ten pozwalał na wymierzenie kary w bliskim minimalnemu wymiarze wskazanym przez ustawodawcę. Liczba stawek została ustalona przy uwzględnieniu winy i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Wysokość stawki dziennej wyznaczona została w oparciu o ustalone w sprawie możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.

Czyn z art. 279§1k.k. zagrożony jest karą od roku do 10 lat pozbawienia wolności. Wymierzając karę za czyny opisane w pkt II - IV części wstępnej wyroku, kwalifikowane każdy z art. 279§1k.k. ustalając, że czyny te zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw tj w warunkach ciągu przestępstw z art. 91§1 k.k. - za

uzasadnione sąd uznał wymierzenie mu kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności a na podstawie art. 33 § 2 k.k. grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka;

Na podstawie art. 85§1 i §2 k.k. w zw z art. 86§1 i § 2 k.k. sąd połączył kary pozbawienia wolności i kary grzywny wymierzone oskarżonemu w pkt I , II i III części dyspozytywnej wyroku i wymierzył karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w kwocie 100 (stu) stawek dziennych po 20zł (dwadzieścia złotych) każda stawka tj przy zastosowaniu zasady absorpcji w zakresie kary pozbawienia wolności i częściowej absorpcji w przypadku kary grzywny.

Zasadę pełnej absorpcji stosuje się, gdy przestępstwa objęte realnym zbiegiem, wskazują na bliską więź przedmiotową i podmiotową, są jednorodnjawowe i popełnione zostały w bliskim związku czasowym i miejscowym, stanowiąc jeden zespół zachowań sprawcy, objęty jednym planem działania. Na wymiar kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji winny też mieć wpływ okoliczności, które ustawowo wskazują na możliwość zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary, nawet wtedy, gdy przy wymiarze kar jednostkowych sąd nie skorzystał z tego dobrodziejstwa, a nie sprzeciwiają się temu względy prewencyjne.

W rozpoznawanej sprawie popełnione przestępstwa charakteryzuje bliska więź przedmiotowa i podmiotowa. W istocie stanowiły one jeden zespół zachowań sprawcy. W tej sytuacji zasadnym zdaniem sądu pozostawało zastosowanie zasady absorpcji.

Mając na uwadze wymiar orzeczonej kary Sąd miał obowiązek rozważenia czy w sprawie zaistniały przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Dokonując takiej oceny Sąd miał na uwadze, iż podstawową przesłanką stosowania warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary jest przekonanie sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Wskazać jednak należy, iż zapobieżenie powrotowi do przestępstwa jest minimalnym zadaniem kary, choć wystarczającym dla oceny, czy można zastosować warunkowe zawieszenie wykonania kary. Zadaniem bardziej ambitnym jest natomiast takie oddziaływanie na postawy skazanego, aby przyjęte w porządku prawnym normy postępowania uznawał za normy, którymi kieruje się odnośnie do własnego postępowania.

Z uwagi na powyższe stawiając prognozę kryminologiczną sąd bierze pod uwagę możliwość oddziaływania na skazanego w okresie próby. Nie mniej jednak powinien ten okres tak ukształtować, aby nie ograniczać celów kary, które ma ona osiągnąć wobec sprawcy, tylko do zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Odnosząc powyższe do rozpoznawanej sprawy za uzasadnione Sąd uznał przekonanie, że wobec oskarżonego – młodocianego, który po narodzinach dzieci uporządkował swoje życie, stara się naprawić wyrządzoną przestępstwem szkodę - będzie wystarczające orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Jako wystarczający sąd przyjął okres 4 lat próby a na podstawie art. 73§2 k.k. oddał w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora. Aby okres ten spełnił stawiane mu cele jako uzasadnione sąd uznał orzeczenie na podstawie art 72 § 1 pkt 1 k.k. obowiązku składania kuratorowi na piśmie co 6 (sześć) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku informacji o przebiegu okresu próby

Mając na uwadze treść art. 63§1k.k. sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny okres zatrzymania od dnia 12.04.2017r godz. 08.00 do dnia 13.04.2017r godz. 13.0 ustalając, iż okres ten stanowi dwa dni zatrzymania, a każdy dzień zatrzymania odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny.

Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw z art. 3 ust 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych sąd zasądził od oskarżonego – jako skazanego w sprawie z oskarżenia publicznego - na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym wymierzył mu 380 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych) opłaty.